

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/46/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4319203965
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Novotný
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4319203965.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Novotného a sudcov JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD. a JUDr. Sone Vackovej, v spore žalobcu: Z. Z., nar. XX. XX. XXXX, K. XX, XXX XX C., zast.: Mgr. Peter Németh, advokát, Veterná 43, 931 01 Šamorín, IČO: 42 157 510, proti žalovanému: P. Z. N., nar. XX. XX. XXXX, A. E. XX, XXX XX N. Z., o zaplatenie 9.000 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Levice č. k. 11C/55/2019-91 zo dňa 12. apríla 2022, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovaný je **p o v i n ň ý** zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100%. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté súdom samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenu dňa 13. 10. 2019 Okresnému súdu Levice sa žalobca domáhal, aby súd vydal platobný rozkaz, ktorým zaviazže žalovaného zaplatiť sumu 9.000 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 9.000 eur od 01. 11. 2017 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania. Žalobca odôvodnil žalobu tým, že žalovanému požičal sumu vo výške 9.000 eur a to na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 01. 09. 2017, v tento deň žalobca ako veriteľ žalovanému ako dlžníkovi finančné prostriedky v sume 9.000 eur aj reálne v hotovosti odovzdal. Žalovaný sa zaviazal, že žalobcovi finančné prostriedky titulom pôžičky vráti v lehote do 30. 10. 2017. Žalovaný žalobcovi ním poskytnutú pôžičku v lehote splatnosti nevrátil a na viaceré výzvy žalobcu adresované žalovanému nereagoval.

2. Okresný súd Levice vydal vo veci dňa 31. 10. 2019 platobný rozkaz č. k. 11C/55/2018-22, proti ktorému žalovaný dňa 21. 11. 2019 podal odpor. Žalovaný v podanom odpore popieral prijatie pôžičky vo výške a spôsobom, ako uvádza žalobca v žalobe. Suma 9.000 eur žalovanému nebola pripísaná na bankový účet ani odovzdaná v hotovosti žalobcom. Žalobca mal poskytnúť pôžičku spoločnosti P. K. C. O., so sídlom A. D.-O. XX, XXXX G., pričom v zmysle neskorších dojednaní mala byť táto pôžička použitá ako peňažný vklad žalobcu do spoločnosti P. K. C. O., na základe ktorej sa mal žalobca stať spoločníkom spoločnosti P. K. C. O.. Na základe podaného odporu súd uznesením č. k. 11C/55/2019-29 zo dňa 21. 01. 2020 zrušil platobný rozkaz č. k. 11C/55/2019-23 zo dňa 31. 10. 2019.

3. Súd uznesením č. k. 11C/55/2019-31 zo dňa 21.01.2020 žalobcu v zmysle § 167 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) vyzval, aby sa vyjadril k odporu žalovaného. Žalobca sa svojim podaním zo dňa 05. 02. 2020 vyjadril k odporu žalovaného. Žalobca uviedol, že tvrdenia žalovaného v podanom odpore sa nezakladajú na pravde a sú účelové s úmyslom vyhnúť sa splneniu dlhu žalovaného voči žalobcovi. Žalobca súdu opakovanie uviedol, že sumu 9.000 eur poskytol

žalovanému v hotovosti k jeho rukám a uvedenú sumu od neho žalovaný aj prevzal pri podpise zmluvy o pôžičke. Žalobca preto popiera všetky tvrdenia žalovaného, uvádzané v podanom odpore a navrhuje, aby súd vo veci vypočul tak žalobcu, ako aj žalovaného. Ďalej navrhol, aby súd vo veci vypočul aj Ing. K. ako svedka, ktorý potvrdí žalobcom uvádzané skutočnosti.

4. Na základe vyjadrenia žalobcu súd uznesením č. k. 11C/55/2019-37 zo dňa 11. 02. 2020 žalovaného v zmysle § 167 ods. 4 CSP vyzval, aby sa vyjadril k podaniu žalobcu zo dňa 05.02.2020. Žalovaný na výzvu súdu nereagoval a k podaniu žalobcu sa nevyjadril.

5. Súd nariadil v predmetnej veci pojednávanie dňa 01. 03. 2022, ktorého sa žalobca a žalovaný osobne zúčastnili. Právny zástupca žalobcu k veci uviedol, že sa v plnom rozsahu pridrižiava písomne podaného návrhu. Právny zástupca žalobcu považuje návrh za odôvodnený po skutkovej aj právnej stránke veci a poukazuje na predložený dôkaz, konkrétne zmluvu o pôžičke, v zmysle ktorej žalobca poskytol žalovanému financie v sume 9.000 eur. Vzhľadom na fakt, že žalovaný doposiaľ žalobcovi uvedenú sumu nesplatil právny zástupca žalobcu navrhuje, aby súd žalobe vyhovel, tak ako je uvedené v petite žaloby a zaviazal žalovaného na 100% náhrady trov konania. Následne sa k predmetnej veci vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že dňa 30. 09. 2017 požičal žalovanému 9.000 eur v hotovosti, titulom zmluvy o pôžičke avšak doteraz peniaze nevidel. Žalobca ďalej uviedol, že žalobcu telefonicky kontaktoval, ale ten sa neustále vyhovára, že predmetnú sumu zaplatí neskôr. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že mu žalobca nepožičal žiadne peniaze, on peniaze vložil do spoločnosti, a teda tie náležitosti zmluvy o pôžičke nie sú stopercentné. Žalovaný trvá na tom, že v tomto prípade nešlo o pôžičku ale o odkúpenie obchodného podielu od pána K., ktorý mal byť vypočutý ako svedok.

6. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní krátkou cestou doložil do spisu čestné vyhlásenie pána K., ktorý uvádza nasledovne: Ako konateľ spoločnosti P. K. C. O., A. D. O. XX, XXXX G., Q. dostal dňa 28. 09. 2017 informáciu a potvrdenie od pána Z. N. (taktiež konateľa spoločnosti), že prijal od pána Z. Z. obnos peňazí ako pôžičku pre uvedenú rakúsku spoločnosť. Uvedené peniaze boli použité na účely firmy, za čo mal pán Z. dostať podiely spoločnosti ako nový spoločník. Neskôr sa však dozvedel, že išlo o sumu 9.000 eur, ktoré pán Z. N. prijal ako pôžičku ako fyzická osoba.

7. Súd pojednávanie odročil na deň 12. 04. 2022 za účelom výsluchu svedka a to pána P. K.. Na pojednávanie dňa 12. 04. 2022 sa dostavil právny zástupca žalobcu, žalobca, žalovaný a taktiež svedkovia pán P. Q. K. a P. F. Z..

8. Svedok pán Q. K. na pojednávaní uviedol, že má vedomosť o tom, že žalobca požičal žalovanému sumu 9.000 eur pretože mu žalovaný 28. 09. 2017 posielal SMS, že prebral peniaze za žalobcu spolu s informáciou o novom spoločníkovi v spoločnosti P. K. C. O., A. D. O. XX, XXXX G., Q., avšak táto SMS bola zmätočná a svedok uviedol, že by o tejto skutočnosti ako konateľ musel vedieť. Svedok ďalej uviedol, že akonáhle prišli peniaze na spoločný firemný účet, tak podľa pokynov žalovaného uhradil účtovné služby, odvody rakúskej poisťovne a tieto peniaze sa minuli, ale použité boli na spoločnosť P. K. C. O., A. D. O. XX, XXXX G., Q.. Svedok na otázku, či mu žalovaný hovoril, že nejakým spôsobom zháňa peniaze odpovedal, že áno povedal, že zháňa peniaze avšak nešpecifikoval to. Skutočnosť, že si peniaze požičal sa svedok dozvedel až vo vyššie spomínanej SMS. V tomto čase chodili svedkovi aj e-mailly od žalovaného s prevodom obchodného podielu, ktoré však vopred bez dohody odmietol podpísať. Svedok taktiež uvádza, že nemá vedomosť, že by žalobca chcel byť spoločníkom spoločnosti P. K. C. O., A. D. O. XX, XXXX G., Q..

9. Svedkyňa P. F. Z. na pojednávaní uviedla, že pozná obidve strany sporu pričom žalovaného pozná osobne veľmi dobre a taktiež sú spolu v pracovnom vzťahu, nakoľko jej pomáha s účtovníctvom. Na otázku, či bola v obchodnom centre s žalovaným, keď mu žalobca dával peniaze odpovedala tak, že so žalovaným často chodievala na obchodné stretnutia a bola aj pri tomto konkrétnom stretnutí, keď sa dávali peniaze. Svedkyňa vie, že žalovaný dostal peniaze, pretože keď z tohto stretnutia odchádzali žalovaný bol celú cestu pohoršený, že veci nie sú ako majú byť ohľadom tejto práce, že keď zobral peniaze povedal, že je tam nejaká zmluva ale tá by stratila význam. Svedkyňa uviedla, že vie o spoločnom podnikaní žalobcu a žalovaného a taktiež aj o tom, že žalobca mal pristúpiť do tohto biznisu. Svedkyňa len začula niečo ohľadom peňazí ale táto debata podľa nej nebola v poriadku, pretože žalovaný namietal, že treba spraviť novú zmluvu a v takomto duchu to bolo vedená a vybavoval to pán K., ktorý však nebol na stretnutí prítomný a len to sprostredkoval. Svedkyňa taktiež uvádza, že na druhý deň po stretnutí

žalobcu so žalovaným a prevzatí peňazí niesla spolu so žalovaným peniaze v hotovosti do rakúska vložiť ich na účet spoločnosti P. K. C. O., A. D. O. XX, XXXX G., Q..

10. Napadnutým zhora v záhlaví tohto rozhodnutia označeným rozsudkom Okresný súd Levice ako súd prvej inštancie v spore takto rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 9 000 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 9 000 eur od 1.11.2017 do zaplataenia, všetko do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 100%. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté súdom samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

11. Ku skutkovému stavu súd prvej inštancie uviedol nasledovné:

11.1. Zo zmluvy o pôžičke XX/XX/XXXX doloženej k žalobe vyplýva, že žalobca ako veriteľ so žalovaným ako dlžníkom uzatvoril v presne neuvedenom dni mesiaca september 2017 zmluvu o pôžičke. V článku I ods. 1 bolo uvedené, že na základe tejto zmluvy veriteľ požičiava dlžníkovi finančné prostriedky v celkovej výške 9.000 eur v hotovosti do rúk a dlžník sa zaväzuje veriteľovi poskytnutú pôžičku vrátiť v súlade s nasledujúcimi ustanoveniami tejto zmluvy. Dlžník prijatú pôžičku poskytne spoločnosti K. C. O., A. D.-O. XX, XXXX G., na vyporiadanie miezd v mesiaci august. V odseku 2 tohto článku bolo dohodnuté, že za deň poskytnutia pôžičky sa bude považovať deň pripísania dohodnutej sumy v zmysle čl. 1 na účet dlžníka a za deň vrátenia sa bude považovať prijatie poslednej splátky v zmysle ods. 3 tejto zmluvy hotovostne alebo bezhotovostne na účet veriteľa. V zmysle odseku 3 tohto článku zmluvy sa dlžník zaviazal vrátiť pôžičku najneskôr do 31. 10. 2017. Z výpisu účtu spoločnosti K. C. O. vyplýva, že dňa XX. 09. 2017 bolo na účet tejto spoločnosti vložených 9.000 eur. To, že predmetné peniaze boli použité na účely tejto spoločnosti potvrdil aj druhý majiteľ a konateľ firmy - P. K..

12. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie, s poukazom na vykonané dokazovanie, uvedený skutkový stav, citované ustanovenia Občianskeho zákonníka (OZ - zák. č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov - § 34, § 37 ods. 1, § 657, § 451 ods. 1 a 2, § 456 veta prvá, § 121 ods. 3, § 517 ods. 1 a 2), citované ustanovenia Civilného sporového poriadku (CSP - zák. č. 160/2015 Z. z. - § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 a 2), citované ustanovenie § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia OZ a všeobecné úvahy k zmluve o pôžičke, odôvodnil nasledovne:

12.1. Medzi stranami sporu nie je sporné, že žalobca odovzdal žalovanému v hotovosti sumu 9.000 eur, žalovaný však v priebehu celého konania rozporoval tú skutočnosť, že finančné prostriedky neprevzal od žalobcu ako pôžičku pre seba, ale trval na tom, že išlo o pôžičku spoločnosti K. C. O. a táto pôžička mala byť použitá ako peňažný vklad žalobcu do uvedenej spoločnosti. Žalobca však záujem stať sa spoločníkom spoločnosti K. C. O. poprel, z dokladov doložených do spisu nevyplýva, že by prevodu obchodného podielu spoločnosti na žalobcu došlo a žalovaný do konania ani nedoložil žiadny právne relevantný dôkaz, ktorý by preukázal aspoň rokovania o odpredaji obchodného podielu spoločnosti K. C. O. a žalobcom.

12.2. Zo svedeckej výpovede svedkyne P. Z. vyplynulo, že sedela pri vedľajšom stole pri odovzdaní a preberaní peňazí medzi žalobcom a žalovaným a následne bola tieto peniaze spolu so žalovaným vložiť na účet spoločnosti K. C. O.. No pokiaľ ide o zmluvu a o akú sumu poskytnutých peňazí malo ísť, to nevidela.

12.3. Žalovaný nerozporoval jeho podpis na zmluve o pôžičke XX/XX/XXXX, no uviedol, že túto zmluvu podpísal skôr ako došlo k odovzdaniu peňazí a zároveň rozporoval právny dôvod poskytnutia týchto peňazí a tiež komu boli peniaze určené. Okrem toho, zmluva nebola riadne datovaná a znenie článku I. odseku 1 a znenie článku I. odseku 2 tejto zmluvy sa vzájomne vylučovali. V zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon musí byť urobený slobodne, vážne, určite a zrozumiteľne. Ak by tomu tak nebolo, jednalo by sa o neplatný právny úkon. Z uvedeného dôvodu preto súd považuje predmetnú zmluvu o pôžičke pre nedostatok jej určitosti, za neplatnú, a to s odkazom na § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

12.4. Vzhľadom na to, že súd vyhlásil zmluvu o pôžičke za neplatnú, pričom v konaní bolo preukázané, že žalovaný osobne v mesiaci september 2017 prevzal od žalobcu v hotovosti sumu 9.000 eur, pričom v prípade poskytnutia plnenia na základe neplatnej zmluvy, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal, z čoho vyplýva, že žalovaný povinný vydať poskytnuté plnenie žalobcovi, a to v sume poskytnutých finančných prostriedkov. Pokiaľ ide o skutočnosť, že žalovaný mal uvedené finančné prostriedky vložiť na účet spoločnosti K. C. O., čo potvrdil aj svedok P. K. a vyplýva to aj z výpisu z účtu zo dňa 29. 09. 2017, tak súd uvádza, že žalovaný si následne titulom bezdôvodného obohatenia môže uvedenú sumu nárokovať od spoločnosti K. C. O..

12.5. V konaní bolo preukázané, že žalovaný prevzal od žalobcu finančné prostriedky niekedy v mesiaci september 2017 a doteraz ich nevrátil, pričom súd vyhlásil zmluvu o pôžičke za neplatný právny úkon, dostal sa podľa prvej vety § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka do omeškania, v dôsledku čoho má žalobca právo požadovať od žalovaného popri plnení aj úroky z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky²⁾ platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Vzhľadom na to, že k odovzdaniu peňazí došlo v septembri 2017, pričom súd vyhodnotil zmluvu ako neplatnú, strany sú si povinné navzájom vrátiť všetko čo si na základe neplatnej zmluvy plnil a žalobca si úroky z omeškania uplatnil od 01. 11. 2017, základná úroková sadzba ECB platná k tomu to dňu bola 0,00% p. a., žalobca má nárok na úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne z dlžnej sumy od 01. 11. 2017 do zaplatenia.

12.6. O náhrade trov konania strán súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 CSP, na základe zásady úspechu. Žalovaný mal vo veci plný úspech, pretože súd žalobe žalobcu vyhovel. Preto súd priznal úspešnému žalobcovi proti neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnej výške 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

13. Uvedený rozsudok včas podaným odvolaním v celom rozsahu napadol len žalovaný domáhajúci sa jeho zrušenia (a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie) s priznaním mu nároku na náhradu trov odvolacieho konania, keď ohľadom odvolacích dôvodov poukázal na ust. § 365 ods. 1 písm. d/, g/ a h/ CSP. S poukazom na odôvodnenie rozsudku uviedol, že rozsudok v celom rozsahu považuje za arbitrárny, nepreskúmateľný, predčasný a nezákonný, preto s ním nesúhlasí po vecnej ani právnej stránke. Rozsudok je nepreskúmateľný z dôvodu, že súd neustálil a dostatočne sa nevysporiadal so skutočnosťou, kedy došlo k uzatvoreniu zmluvy o pôžičke, kedy boli finančné prostriedky jemu žalobcom odovzdané, v nadväznosti na čo je potom taktiež záver súdu o priznaní úroku z omeškania od 01. 11. 2017 do zaplatenia svojvoľný a nemajúci oporu v dokazovaní a zákone. Nie je zrejmé a z dokazovania vôbec nevyplývalo, prečo si žalobca uplatňuje zaplatenie úroku z omeškania od určeného dátumu, resp. na základe akých skutkových a právnych dôvodov súd dospel k záveru, že takto uplatnený úrok z omeškania je dôvodný, keď viazaný podanou žalobou žalobcu (§ 216 ods. 1 CSP) bol povinný žalobu súd zamietnuť v prípade, ak dospel k záveru, že zmluva o pôžičke je neplatná. V situácii, keď súd vyhlásil zmluvu o pôžičke za neplatnú a následne konštatoval, že u neho došlo k bezdôvodnému obohateniu, má za to, že týmto súd prekročil svoje právomoci, nakoľko (pri viazanosti podaným návrhom) si žalobca svoj nárok uplatňoval z titulu zmluvy o pôžičke a nie z titulu bezdôvodného obohatenia. Pokiaľ by bol upovedomený o zmene žaloby, resp. právneho titulu, na základe ktorého si žalobca svoj nárok uplatňuje (a to z titulu bezdôvodného obohatenia), vzniesol by námietku premičania podľa § 107 ods. 1 OZ. Toto mu však umožnené nebolo, pretože súd svojvoľne právne posúdil vzťah medzi stranami sporu, bez ďalšieho týmto odôvodnil dôvodnosť podanej žaloby a žalobcom uplatneného nároku. Procesný úkon účastníka, ktorý má podstatný vplyv na ďalšie súdne konanie je možné považovať za súčasť základného práva na súdnu ochranu; ak je účastník z uplatnenia tohto procesného úkonu vylúčený alebo v značnej miere obmedzený pri jeho uplatnení v dôsledku nesprávneho postupu súdu, dochádza v takomto prípade k stavu, kedy sa mu postupom súdu odníma možnosť konať pred súdom a porušuje ústavné právo na súdnu ochranu a spravodlivý proces. Postupom súdu došlo k znemožneniu účinnej realizácie jeho procesných práv a garantovaného práva na prístup k súdu a práva na spravodlivé súdne konanie a v neposlednom rade k porušeniu princípu kontradiktórnosti sporového konania a prejednávacieho princípu obsiahnutého v CSP. S poukazom na uvedené skutočnosti, keďže skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli

uplatnené a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci žiada rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušiť.

14. Žalobca vo vyjadrení k podanému odvolaniu žiadal rozsudok ako vecne správny v celom rozsahu potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania. Žalovaným uvádzané tvrdenia z odvolania považuje za irelevantné a účelové, nemajúce oporu vo vykonanom dokazovaní a právnej stránke veci. So závermi súdu prvej inštancie sa stotožňuje, rozhodnutie považuje za riadne a náležite odôvodnené a preskúmateľné, keď žalovaný nijakým spôsobom pred súdom neunesol dôkazné bremeno na preukázanie ním tvrdených skutočností použitých na obranu proti jeho žalobnému návrhu.

15. Žalovaný - odvolateľ sa už k vyjadreniu žalobcu k jeho odvolaniu nevyjadroval.

16. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku a viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania a skutkovým stavom tak ako ho zistil súd prvej inštancie, keď nezistil potrebu doplnenia dokazovania, a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdiť ako rozhodnutie vo výroku vecne správne, pričom súčasne o trovách odvolacieho konania rozhodol v zmysle ust. § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal proti neúspešnému žalovanému nárok na ich náhradu v celom rozsahu.

17. V danej veci sa žalobca podanou žalobou domáhal od žalovaného zaplataenia - vrátenia sumy 9.000 eur, o ktoré v žalobe uviedol, že túto na základe písomnej zmluvy o pôžičke zo dňa 01. 09. 2017 aj reálne v hotovosti žalovanému odovzdal, keď k vráteniu pôžičky v dojednanej lehote do 30. 10. 2017 neprišlo. Súd prvej inštancie dňa 31. 10. 2019 vydal vyhovujúci podanej žalobe platobný rozkaz, voči ktorému podal žalovaný včas odpor v celom rozsahu, v ktorom poukázal na rozpornosť zmluvných dojednaní v predloženej písomnej zmluve o pôžičke v čl. I. ods. 2 (oproti zneniu čl. I. ods. 1), keď uviedol, že popiera prijatie pôžičky vo výške a spôsobom ako žalobca uvádza v žalobe. Suma 9.000 eur od žalobcu mu na bankový účet nebola pripísaná a ani odovzdaná v hotovosti, žalobca mal poskytnúť pôžičku spoločnosti P. K. C. O., pričom v zmysle neskorších dojednaní mala byť táto pôžička použitá ako peňažný vklad žalobcu do tejto spoločnosti, na základe ktorého sa mal stať jej spoločníkom. Žalobca vo vyjadrení k podanému odporu uviedol, že sumu 9.000 eur poskytol žalovanému v hotovosti k jeho rukám a tento ju prevzal od neho pri podpise zmluvy o pôžičke, ohľadom čoho poukazuje na čl. I. bod 1; popiera všetky tvrdenia žalovaného uvedené v odpore. Na pojednávaní dňa 01. 03. 2022 žalobca uviedol, že k pôžičke došlo dňa 30. 09. 2017 na obed v reštaurácii Q. v (C.) - M.. Žalovaný uviedol na tomto pojednávaní, že žalobca mu žiadne peniaze nepožičal, on peniaze vložil do spoločnosti, nebola to pôžička ale odkúpenie obchodného podielu od p. K. a prišlo k tomu v B. v čínskej reštaurácii. Peniaze nešli v hotovosti jemu do rúk, teda išli, ale to mal vložiť na účet; nepopiera, že peniaze v hotovosti nedostal, ale predmetom nebola pôžička ale odkúpenie obchodného podielu. Zmluvu podpísal ešte predtým, ako došlo k odovzdaniu peňazí a prevzaté peniaze neboli titulom tejto zmluvy o pôžičke a preto tam ani dátum nie je uvedený. V konaní bol predložený doklad o vložení sumy 9.000 eur na účet zhora uvedenej spoločnosti dňa 29. 09. 2017 a sms správa žalovaného posielaná P. Q. K. dňa 28. 09. 2017 o tom, že od Z. (žalobcu) preberá peniaze na zaplataenie výplat ako od nového spoločníka. Na pojednávaní dňa 12. 04. 2022 boli ako svedkovia vypočutí P. Q. K. a P. F. Z., ktorá priamo prítomná jednaníu strán sporu nebola, avšak ako kamarátka žalovaného vie o prevzatí peňazí žalovaným od žalobcu, o podpise zmluvy a o vložení peňazí nasledujúceho dňa na účet obchodnej spoločnosti v Q.. P. K. nepotvrdil záujem žalobcu byť spoločníkom v jeho spoločnosti, uviedol, že peniaze nesúviseli s obchodným podielom v jeho spoločnosti. Súd prvej inštancie mal za preukázané prevzatie žalovanej sumy v hotovosti žalovaným od žalobcu, nemal preukázaný súvis týchto peňazí s prevodom obchodného podielu na žalobcu, nepovažoval za rozporný podpis žalovaného na zmluve o pôžičke, avšak vzhľadom k zneniu čl. I. ods. 1 a 2 vzhliadol nedostatok určitosti a neplatnosti zmluvy z dôvodu, že tieto ustanovenia sa vzájomne vylučovali, s ohľadom na čo žalobcom uplatňovaný nárok posúdil ako nárok na vydanie plnenia z neplatnej zmluvy so súčasným nárokom na zaplataenie aj úrokov z omeškania uplatnených si žalobcom od 01. 11. 2017. Žalovaný v podanom odvolaní vzhliadol rozsudok arbitrárnym, nepreskúmateľným, predčasným a nezákonným po vecnej i právnej stránke. Problém vzhliadol v nevysořiadaní sa so skutočnosťou, kedy došlo k uzatvoreniu zmluvy o pôžičke a kedy mu mali byť finančné prostriedky odovzdané, ako aj so svojvoľným - nezdôvodneným určením dátumu nároku žalobcu i na úrok z omeškania, keď tiež vyčítal súdu prvej inštancie prekročenie jeho právomoci, pokiaľ nebol upovedomený o zmene žaloby, resp. právneho titulu z titulu zmluvy o pôžičke na titul

bezdôvodného obohatenia, keď súdu vyčítal nemožnosť vznesenia námietky premlčania a obmedzenia, resp. znemožnenia účinnej realizácii jeho procesných práv žalovanej strany.

18. Odvolací súd mal za to, že odvolacie dôvody žalovaného pre zrušenie - zmenu napadnutého rozsudku neobstoja. Záver súdu, že k prevzatíu žalovanej sumy v hotovosti došlo v septembri 2017 vyplýva z bodu 25. (12.4.) odôvodnenia rozsudku, keď tiež písomná zmluva o pôžičke uvádza ako dátum september 2017, avšak bez uvedenia konkrétneho dňa. Počiatok a výška úroku z omeškania vyplýva z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie v bode 30. (12.5.), ako aj z dojednanej doby vrátenia peňazí do 30. 10. 2017 (v zmluve žalovaným podpísanej). Súd je síce viazaný žalobným návrhom žalobcu, avšak táto viazanosť nepredstavuje aj viazanosť právnym posúdením uplatňovaného nároku samotným žalobcom v žalobe, teda súd je viazaný iba skutkovým vymedzením uplatňovaného nároku žalobcu, ale výhradne súdu prináleží právne posúdenie uplatňovaného nároku, z čoho potom vyplýva, že súd prvej inštancie svoje právomoci neprekročil/prekročil nemohol. Právne posúdenie súdu v priebehu dokazovania v zmysle ust. § 181 ods. 2 CSP je len predbežné a nie je teda pre súd ako aj účastníkov záväzné, preto žalobca už vzhľadom k jeho obrane počas sporu mohol v rámci procesnej obrany vzniesť námietku premlčania a to či už s ohľadom na právne posúdenie nároku žalobcu ako nároku zo zmluvy o pôžičke alebo ako nároku z bezdôvodného obohatenia prijatím plnenia z neplatnej právnej zmluvy. Podľa názoru odvolacieho súdu preto nedošlo k obmedzeniu práv žalovaného v spore alebo k znemožneniu účinnej realizácie jeho procesných práv, vrátane procesnej obrany, keď ani v podanom odvolaní výslovne - jednoznačným a určitým prejavom vôle adresovaným súdu neuvádza, že ohľadom uplatňovaného nároku, posudzovaného súdom ako nárok z bezdôvodného obohatenia, vznáša svoju námietku premlčania proti uplatňovanej pohľadávke. Súd tiež uvádza iba predbežné právne posúdenie, avšak nemá procesnú povinnosť poučovať účastníkov, aké majú konkrétne z hmotného práva vyplývajúce práva - možnosti svojej procesnej obrany v konaní pri jednotlivých odlišných posúdeniach uplatňovaného nároku súdom. Zmena právneho posúdenia v žalobe označených skutočností nie je zmenou žaloby a nevyžaduje preto rozhodovanie súdu. V ďalšom odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP odkazuje na závery v rozsudku súdu prvej inštancie (podstatné v texte zvýraznené), nakoľko sa s nimi v celom rozsahu stotožňuje.

19. Zo všetkých zhora uvedených dôvodov preto odvolací súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, keď svoje rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).